

Noin puolentoista tunnin kuluttua osasin jo hallita pyrstöni..en täydellisesti mutta tarpeeksi täydellisesti, että minut voitaisi näyttää äidilleni. "Kerrataanpä vielä..siis 18 vuotta sitten, kun synnyin synnyin keuhkoilla joten minut jouduttiin kasvattamaan maalla. Ja kun täytin kahdeksantoista kidukseni ovat jo kehittyneet ja pystyin palaamaan takaisin kotiini..eli tänne? Ja kohtalo siis määräsi minut kiven luo?" kysyin samalla kun uimme Tulsanian palatsiin. "Aivan oikein Elena, hienoa!" Nicole hihkaisi. "Katso tuolla on kotisi!" Melody huudahti ja osoitti sormellaan palatsia. Palatsi näytti enemmänkin linnalta kuin palatsilta. Linna oli hyvin suuri ja siinä oli kolme tornia sekä parveke ja paljon ikkunoita. Linna itsestään oli vaaleansininen Melody tarttui oven kahvaan. "Oletko valmis, kultaseni?" hän kysyi. Nyökkäsin. Melody vetäisi raskaat simpukka ovet auki ja uimme sisään. Linna oli kalustettu kokonaan valkoisella, mutta huonekalujen "ääri viivat" erottuivat helposti. Uimme jonkin aikaa kunnes saavuimme toisille raskaan näköisille oville. "Ilmoitan sinut sisään." Melody sanoi. "Miksi sinä saat tehdä aina kaiken?" Nicole kysyi. "Koska olen sinua 15 minuuttia vanhempi!" Melody sanoi ja pujahti sisään ennenkuin Nicole ehti tehdä mitään. Viisi minuuttia myöhemmin Melodyn pää tulee esiin ovista ja hän kutsuu minut ja Nicolen sisälle. Astuimme suureen saliin joka on myös valkoinen. Salissa on kaksi keskikokoista, sinertävää valtaistuinta, sekä niiden välissä yksi suuri, vaaleanpunainen valtaistuin. Yhdessä sinertävässä istuu minun näköinen nainen. "Kultaseni, oletko se todella sinä?" nainen kysyy. " Teidän majesteettinne, kuningatar Louisa.." sanon heti kun hämmästykseltäni pystyn. Louisa nousee valtaistuimeltaan ja ui luokseni. Hän tarttuu käteeni ja sivelee sitä. Sitten hän puhalttaa mienen kupalan. Katson kuplaa tarkasti ja yhtäkkiä muistan kaiken. Muistan kuinka äitini, kuningatar Louisia pitelee minua sylissään, kuinka minut nimetään Elenaksi ja kuinka äitini itkua pidätellen jättää minut rannalle, toivossa että palaisin vielä hänen luokseen. Yhtäkkiä kupla posahtaa ja katson Louisiaa. "Äiti!?" sanon. "Oi, kultaseni! Tulit kotiin." Louisa sanoo ja halaamme. "Kiitos tytöt, voitte nyt mennä." Louisa sanoo ja kaksoset poistuvat. "Tule, näytän sinulle huoneesi." Louisa sanoi ja lähti johdattamaan minua ylä kertaan. Huoneeni oli keskimäinen niistä torneista. Huone näytti ehkä ulkoa päin pieneltä, mutta oli todellisuudessa suuri. Huone oli sisustettu..yllätys yllätys..vaalean punaisella, mutta tasapainoa huoneeseen toi vihersyys, jota huoneesta onneksi löytyi. "Sinun "maa äitisi" lähetti jotain tavaroitasi tänne." äitini sanoi. Kiinnitin huomiota erääseen kuvaan joka oli lipastoni päällä. Uin kuvan luo ja nappasin sen käteeni. Hivelöin sitä hetken aikaa sormieni välissä ja purskahdin itkuun...Megan!